

สัตว์ชนิดใหม่ของโลกที่ถูกตั้งชื่อโดยและตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแด่'

ดร. จาเรจินต์ นภีตะภู (2493-2551)

NEW SPECIES OF ANIMALS NAMED BY OR FOR

DR. JARUJIN NABHITABHATA (1950-2008)

ประพีป ด้วงแคน^{1/*} ยอดชาย ช่วยเงิน^{2/3/} วียะวัฒน์ ใจตรง^{3/} สุรชิต วงศ์สหกรณ์^{4/}

Prateep Duengkae^{1/*} Yodchaiy Chuaynkern^{2/3/} Weeyawat Jaitrong^{3/} Surachit Waengsothorn^{4/}

ดร. จาเรจินต์ นภีตะภู (2493-2551) หรือชื่อที่เราคุ้นเคยมากกว่าคือ “อาจารย์จาเรจินต์” เป็นหนึ่งในบรรดานักวิทยาศาสตร์หลาย ๆ ท่านของประเทศไทยที่ถูกรู้จักและได้รับการยอมรับในผลงาน ความอุดมสมบูรณ์ และการอุทิศชีวิตการทำงานของท่านทางด้านธรรมชาติวิทยา จนเป็นที่ประจักษ์ทั้งในและต่างประเทศ ผลงานที่หลากหลายเกี่ยวกับการศึกษาสิ่งมีชีวิตแบบทุกกลุ่มของอาจารย์จาเรจินต์ สะท้อนอุปกรณ์ในรูปแบบของงานที่หลากหลาย ในที่นี้จึงขอหยิบยกเพียงบางตัวอย่าง อาทิ เช่น หนังสือ (จาเรจินต์, 2531; จาเรจินต์ และ เกรียงไกร, 2544; เกรียงไกร และ จาเรจินต์, 2551; Lekagul *et al.*, 1977; Cox *et al.*, 1998) บทความการวิจัย (จาเรจินต์ และ ปรีชา, 2525; จาเรจินต์ และ พิชัย, 2528; ชัยญา และ จาเรจินต์, 2528; จาเรจินต์, 2531; สาระ และ คมะ, 2539; วรรณวิภา และ จาเรจินต์, 2550; Wüster *et al.*, 1995; Inthara *et al.*, 2004; Kupfer *et al.*, 2005; Waengsothorn *et al.*, 2007) บัญชีรายชื่อสิ่งมีชีวิต (Nabhitabhata *et al.*, “2004” 2004; Jaitrong & Nabhitabhata, 2005; Nabhitabhata & Charnard, 2005) เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงผลงานเพียงส่วนหนึ่งที่อาจารย์ได้เพียรพยายามสร้างไว้ และจะยังคงอยู่ให้ชันรุ่นหลัง ได้ใช้ประกอบการศึกษาทำความรู้เพื่อประโยชน์ทั่วไปในด้านธรรมชาติวิทยา ตลอดไป แม้ว่าต่อไปนี้อาจารย์ได้จากไปอย่างไม่มีวันกลับแล้วก็ตาม

บทความนี้ ได้รวบรวมรายชื่อสัตว์ประเภทต่าง ๆ ที่ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จาเรจินต์ ร่วมกับนักอนุกรรมวิธานท่านอื่น ๆ และชื่อสัตว์ที่นักอนุกรรมวิธานทั่วชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ตั้งชื่อให้เป็นเกียรติแก่อาจารย์ การตั้งชื่อให้เป็นเกียรตินี้ ถือได้ว่า เป็นวิธีการแสดงออกถึงการยกย่องและยอมรับในผลงาน ความเชี่ยวชาญ และความอุดมสมบูรณ์ที่บุคคล คนหนึ่งคนใดได้อุทิศให้แก่ส่วนรวมด้านนี้ ซึ่งอาจารย์จาเรจินต์ก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับการยกย่องและยอมรับอย่างสมเกียรติ ด้วยประการทั้งปวง

^{1/} ภาควิชาชีววิทยาป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ 10900, *e-mail: prateep.du@ku.ac.th

^{2/} Muséum national d'Histoire naturelle, Département de Systematique et Evolution, USM 602 Taxinomie et Collection, 25 rue Cuvier, 75005 Paris, France

^{3/} พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ เทคโนธานี ต. คลองห้า อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี 12120

^{4/} ฝ่ายเทคโนโลยีสื่อแวดล้อม สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) 35 หมู่ 3 เทคโนธานี ต. คลองห้า อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี 12120

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ตลอดชีวิตการทำงาน อาจารย์ได้มีส่วนร่วมตั้งชื่อ วิทยาศาสตร์ของสัตว์ประเพกต่าง ๆ จำนวน 12 ชนิด ประกอบด้วย แมลง 1 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 4 ชนิด และสัตว์เลื้อยคลาน 7 ชนิด ขณะเดียวกันมีนักอนุกรรมวิชาณตั้งชื่อ วิทยาศาสตร์ของสัตว์ประเพกต่าง ๆ เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์ทั้งสิ้น 7 ชนิด ประกอบด้วย ปู 1 ชนิด แมลงมุน 1 ชนิด ไร 1 ชนิด แมลง 2 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 1 ชนิด และสัตว์เลื้อยคลาน 1 ชนิด อนึ่งข้อมูลที่รวบรวมได้นี้ครอบคลุมข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและคาดว่า ครบถ้วนมากที่สุด อย่างไรก็ตามหากมีอื่นใดที่ทำให้ข้อมูลบางส่วนที่อยู่นอกเหนือจากที่ รวบรวมไว้ ทางผู้เขียนยินดีน้อมรับคำชี้แนะ รายละเอียดของศัพท์และลักษณะการใช้ศัพท์ ดังต่อไปนี้

ชื่อไทย (Thai name) — ในบทความนี้ใช้ตามผลงานทางวิชาการที่ได้มีการใช้ชื่อไทยสำหรับ ชนิดนั้น ๆ เป็นครั้งแรก กรณีที่ไม่มีการใช้ชื่อไทย ผู้เขียนได้ใช้ชื่อไทยโดยการตั้งชื่นใหม่

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ (English common name) — ในบทความนี้ใช้ตามผลงานทางวิชาการ ที่ได้มีการเสนอให้ใช้หรือใช้ชื่อสามัญภาษาอังกฤษสำหรับชนิดนั้นๆ เป็นครั้งแรก กรณีที่ไม่มีการใช้ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ ผู้เขียนได้ใช้ชื่อโดยการตั้งชื่นใหม่

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ (Type locality) — ในบทความนี้ใช้คำว่า “แหล่งตัวอย่างต้นแบบ”

แทนศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “*Type locality*” ตามเอกสาร สุรชิต และคณะ (2549)

การแพร่กระจาย (Distribution) — ในบทความนี้ขออีกด้วยเอกสารอ้างอิงทางวิชาการเท่านั้น เนื่องจากเป็นบทความที่เกิดจากการรวบรวมเอกสาร (*Review literature*)

สถานภาพ (Status) — ในบทความนี้ได้กำหนดสถานภาพตามกฎหมาย โดยกำหนดเป็น “สัตว์ป่าสงวน” ตามบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๕ หรือ “สัตว์ป่าคุ้มครอง” ตามบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองที่ประกาศในบันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบกฎหมายระหว่างประเทศให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองพ.ศ. ๒๕๔๖ ส่วน สถานภาพการถูกคุกคามซึ่งเป็นสถานภาพที่กำหนดขึ้นในระดับประเทศไทยได้กำหนดตาม Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

สัตว์ถิ่นเดียว (Endemic animal) — ในบทความนี้ใช้การตรวจสอบเอกสารทางวิชาการเท่าที่ค้นคว้าได้ ในปัจจุบันเท่านั้นและจะอ้างอิงไว้ด้านท้าย และคำศัพท์ “สัตว์ถิ่นเดียว” ยึดตามศัพท์บัญญัติวิชาการ ของราชบัญชีโดยสืบกันข้อมูลจาก <http://rirs3.royin.go.th/coinages/webcoinage.php>

สัตว์ที่ตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดย ดร. จาเรจินต์ นภิตะภัญ

1. ด้วงศรีธรรมโโคกราช

***Echinoaesalus dharma* (Araya, Matsui, Nabhitabhata & Panha, 1994)**

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Khao Luang Stag-Beetle

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “อุทยานแห่งชาติเขาหลวง” จังหวัดนครศรีธรรมราช ตัวอย่างถูกจับที่ระดับความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 100 เมตร

การแพร่กระจาย — ปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช (อุทยานแห่งชาติเขาหลวง) (Araya *et al.*, 1994; Pinratana & Maes, 2003)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคามปัจจุบันเป็นสัตว์ถิ่นเดียวของประเทศไทย (Pinratana & Maes, 2003)

หมายเหตุ — ด้วงศรีธรรมโโคกราชถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จาเรจินต์ ร่วมกับ ดร. Kunio Araya (Kyushu University ประเทศญี่ปุ่น) ดร. Masafumi Matsui (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) และ ดร. สมศักดิ์ ปัญหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2537 หรือ ค.ศ. 1994 (ดู Araya *et al.*, 1994)

2. คางคกหัวยอินทนนท์

***Ansonia inthanon* Matsui, Nabhitabhata & Panha, 1998**

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Inthanon Stream Toad (ชั้นญา, 2546; Nabhitabhata *et al.*, “2004” 2004; Nabhitabhata & Chan-ard, 2005)

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “น้ำตกสิริภูมิ” อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ พิกัดที่จับตัวอย่าง $98^{\circ} 32' E$, $18^{\circ} 33' N$ ที่ความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 1,350 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดเชียงใหม่ (อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์) (ชั้นญา, 2546; Matsui *et al.*, 1998; Nabhitabhata *et al.*, “2004” 2004; Nabhitabhata & Chan-ard, 2005) จังหวัดกาญจนบุรี (อำเภอทองผาภูมิ) (ชั้นญา, 2546; Matsui *et al.*, 1998; Nabhitabhata & Chan-ard, 2005)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพใกล้ถูกคุกคาม (Near Threatened) ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005) ปัจจุบันเป็นสัตว์ถิ่นเดียวของประเทศไทย (Nabhitabhata & Chan-ard, 2005)

หมายเหตุ — คางคกหัวยอินทนนท์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จาเรจินต์ ร่วมกับ ดร. Masafumi Matsui (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) และ ดร. สมศักดิ์ ปัญหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2541 หรือ ค.ศ. 1998 (ดู Matsui *et al.*, 1998)

3. วงศ์กบหัวยรานอง

(*Ansonia kraensis* Matsui, Khonsue & Nabhitabhata, 2005)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Ranong Stream Toad

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “น้ำตกปุญญาบาล (Punyaban waterfall)” จังหวัดระนอง พิกัดที่จับตัวอย่าง $98^{\circ} 52' E$, $10^{\circ} 06' N$ ที่ความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 113 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดชุมพร (ท่าศาลา) (Grismer, 2006) จังหวัดระนอง (น้ำตกปุญญาบาล) (Matsui *et al.*, 2005) ซึ่งนำต้นนี้ไปยังพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติลำนำกระบุรี

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ในปัจจุบันเป็นสัตว์ดินเดียวของประเทศไทย (Matsui *et al.*, 2005)

หมายเหตุ — วงศ์กบหัวยรานองถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Masafumi Matsui (Kyoto University ประเทศไทยปัจจุบัน) และ ดร. วิเชษฐ์ คงชื่อ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2548 หรือ ก.ศ. 2005 (ดู Matsui *et al.*, 2005)

4. อีํงรายลายเลօນ

(*Leptobrachium smithii* Matsui, Nabhitabhata & Panha, 1999)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Smith's Litter Frog (ชั้นปูน, 2546)

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “น้ำตกโต้นน้ำพลู (Ton Nam Plu waterfall)” เขาง่อง จังหวัดตรัง พิกัดที่จับตัวอย่าง $4^{\circ} 34' N$, $99^{\circ} 49' E$ ที่ความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 260 เมตร

การแพร่กระจาย — มีรายงานแพร่กระจายในประเทศไทยมา ลาว อินเดีย และบังกลาเทศ (Frost, 2008) ส่วนในประเทศไทยพบแพร่กระจายในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ตาก อุทัยธานี กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เลย พังงา นครศรีธรรมราช ตรัง ยะลา และนราธิวาส (Nabhitabhata *et al.*, “2004” 2004; Nabhitabhata & Chan-ard, 2005)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม

หมายเหตุ — อีํงรายลายเลօນถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Masafumi Matsui (Kyoto University ประเทศไทยปัจจุบัน) และ ดร. สมศักดิ์ ปัญหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2542 หรือ ก.ศ. 1999 (ดู Matsui *et al.*, 1999)

5. กบลายหินสมศักดิ์

(*Amolops panhai* Matsui & Nabhitabhata, 2006)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Somsak's Cascade Frog

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “น้ำตกป่าลาว (Pa Lao U)” จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พิกัดที่จับตัวอย่าง $99^{\circ} 31' E, 12^{\circ} 33' N$

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และระนอง (Matsui & Nabhitabhata, 2006)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม เป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Matsui & Nabhitabhata, 2006)

หมายเหตุ — กบลายหินสมศักดิ์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Masafumi Matsui (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) โดยตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่ ดร. สมศักดิ์ ปัญหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2549 หรือ ค.ศ. 2006 (ดู Matsui & Nabhitabhata, 2006) โดยก่อนหน้านี้ ในปี พ.ศ. 2546 กบชนิดนี้ได้ถูกเรียกชื่อภาษาไทยว่า “กบลายหินตะนาวศรี” โดยมีชื่อสามัญภาษาอังกฤษว่า “Tennasserim Cascade Frog” และในชื่อวิทยาศาสตร์มีการระบุถึงเพียงแค่สกุล “*Amolops* sp.” (ข้อมูล, 2546)

6. จิงเหลนด้วงเขาสอยดาว

(*Dibamus somsaki* Honda, Nabhitabhata, Ota & Hikida, 1997)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Khao Soi Dao Snake Skink (Nabhitabhata et al., “2004” 2004)

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว” จังหวัดจันทบุรี พิกัดที่จับตัวอย่าง $13^{\circ} 1' N, 102^{\circ} 2' E$ ที่ความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 300 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดจันทบุรี (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว) (Honda et al., 1997; Nabhitabhata et al., “2004” 2004; Nabhitabhata & Chan-ard, 2005)

สถานภาพ — ไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพข้อมูลไม่เพียงพอ (Data Deficient) และเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

หมายเหตุ — จิงเหลนด้วงเขาสอยดาวถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Masanao Honda (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) ดร. Hidetoshi Ota (University of the Ryukyus ประเทศญี่ปุ่น) และ ดร. Tsutomu Hikida (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) เพื่อเป็นเกียรติแก่ ดร. สมศักดิ์ ปัญหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2540 หรือ ค.ศ. 1997 (ดู Honda et al., 1997)

7. ตุ๊กแกเกทาย์เลอร์

(*Gekko taylori* Ota & Nabhitabhata, 1991)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Taylor's Gecko

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — ภาคกลางของประเทศไทย

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทย (Grossmann & Ulber, 1990 [ภายใต้ชื่อ *Gekko siamensis*]; Ota & Nabhitabhata, 1991)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพกังวลน้อยที่สุด (Least Concern) [ภายใต้ชื่อตุ๊กแกสยาม (*Gekko siamensis*)] และเป็นสัตว์ถิ่นเดียวของประเทศไทย ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

หมายเหตุ — ตุ๊กแกเกทาย์เลอร์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Hidetoshi Ota (University of the Ryukyus ประเทศญี่ปุ่น) เพื่อเป็นเกียรติแก่ ดร. Edward H. Taylor ในปี พ.ศ. 2534 หรือ ค.ศ. 1991 (ดู Ota & Nabhitabhata, 1991) ปัจจุบันตุ๊กแกชนิดนี้ถูกจัดให้เป็นชื่อพ้อง (Synonym) ของตุ๊กแกสยาม (*Gekko gecko* Grossmann & Ulber, 1990) (ดู Grossmann & Ulber, 1990; Bauer *et al.*, 2008)

8. กิงก้าภูวัว

(*Ptyctolaemus phuwuaensis* Manthey & Nabhitabhata, 1991)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Phu Wua Lizard (Nabhitabhata *et al.*, “2004” 2004)

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว จังหวัดหนองคาย พิกัดที่จับตัวอย่าง 18° 15' N, 103° 58' E ที่ความสูงจากระดับทะเล平原 200-300 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบแพร่กระจายในประเทศไทยและประเทศลาว (Ananjeva & Stuart, 2001) โดยในประเทศไทยพบเฉพาะที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว

สถานภาพ — ไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable) ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

หมายเหตุ — กิงก้าภูวัวถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับคุณ Ulrich Manthey (ประเทศเยอรมัน) ในปี พ.ศ. 2534 หรือ ค.ศ. 1991 (ดู Manthey & Nabhitabhata, 1991) ต่อมาในปี ค.ศ. 2001 กิงก้าภูวัวถูกเสนอให้จดอยู่ในกิงก้าสกุลใหม่ คือ สกุลกิงก้าภูวัว (genus *Mantheyus* Ananjeva & Stuart, 2001) โดย Ananjeva & Stuart (2001) แต่ข้อเสนอที่ได้รับการต่อ受けเย้งจาก Hallermann & Böhme (2003) เนื่องจากลักษณะที่ Ananjeva & Stuart (2001) ใช้ในการตั้งสกุลใหม่ (คือลักษณะการปรกน้ำของ femoral glands) เป็นลักษณะ pleisomorphic ซึ่งแยกกับหลักการของ Hennig (ดู Hennig, 1950 & 1956) แต่ผลการศึกษาความสัมพันธ์ทางสายพันธุ์ (phylogenetic relationships) ให้ผลสนับสนุนแนวคิดของการให้กิงก้าภูวัวอยู่ในสกุล *Mantheyus* (ดู Schulte *et al.*, 2004)

9. จังหวัดน้ำย่างหนาม

(*Tropidophorus hangnam* Chuaynkern, Nabhitabhata, Inthara, Kamsook & Somsri, 2005)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Spiny-tailed Water Skink

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

การแพร่กระจาย — ในป่าจุบันพบร่องรอยในจังหวัดชัยภูมิ (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว)

(Chuaynkern *et al.*, 2005)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ป่าจุบันเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Chuaynkern *et al.*, 2005)

หมายเหตุ — จังหวัดน้ำย่างหนามถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับนายยอดชาย ช่วยเงิน (องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ) อาจารย์จันทร์ทิพย์ อินธาระ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) นายมงคล คำสุข (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว) และนายกิตติศักดิ์ สมศรี (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว) ในปี พ.ศ. 2548 หรือ ก.ศ. 2005 (ดู Chuaynkern *et al.*, 2005)

10. จังหวัดน้ำ屋วว

(*Tropidophorus latiscutatus* Hikida, Orlov, Nabhitabhata & Ota, 2002)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Phu Wua Water Skink

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า屋วว จังหวัดหนองคาย พิกัดที่จับตัวอย่าง $18^{\circ} 05'$ N, $103^{\circ} 45'$ E ที่ความสูงจากระดับทะเล平原 200 เมตร

การแพร่กระจาย — ในป่าจุบันพบร่องรอยในจังหวัดหนองคาย (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า屋วว) (Hikida *et al.*, 2002)

สถานภาพ — ไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพข้อมูลไม่เพียงพอ (Data Deficient) และเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

หมายเหตุ — จังหวัดน้ำ屋ววถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Tsutomu Hikida (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) ดร. Nikolai L. Orlov (St. Petersburg ประเทศรัสเซีย) และ ดร. Hidetoshi Ota (University of the Ryukyus ประเทศญี่ปุ่น) ในปี พ.ศ. 2545 หรือ ก.ศ. 2002 (ดู Hikida *et al.*, 2002)

11. จังหวัดน้ำทิพย์

(*Tropidophorus matsuii* Hikida, Orlov, Nabhitabhata & Ota, 2002)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Roi-Et Water Skink

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — เขตห้ามล่าสัตว์ป่าภูผาน้ำทิพย์ จังหวัดร้อยเอ็ด พิกัดที่จับตัวอย่าง $15^{\circ} 53' N, 104^{\circ} 18' E$ ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล平原กลาง 350 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในจังหวัดร้อยเอ็ด (เขตห้ามล่าสัตว์ป่าภูผาน้ำทิพย์) (Hikida et al., 2002)

สถานภาพ — ไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพข้อมูลไม่เพียงพอ (Data Deficient) และเป็นสัตว์อินเดียของประเทศไทย ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

หมายเหตุ — จังหวัดน้ำทิพย์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Tsutomu Hikida (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) ดร. Nikolai L. Orlov (St. Petersburg ประเทศรัสเซีย) และ ดร. Hideyoshi Ota (University of the Ryukyus ประเทศญี่ปุ่น) ในปี พ.ศ. 2545 หรือ ค.ศ. 2002 (ดู Hikida et al., 2002)

12. จังหวัดเมอร์ฟี

(*Tropidophorus murphyi* Hikida, Orlov, Nabhitabhata & Ota, 2002)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Murphy's Water Skink

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — บ้าน Quang Thanh ตำบล Nguyen Binh จังหวัด Cao Bang พิกัดที่จับตัวอย่าง $22^{\circ} 43' N, 105^{\circ} 54' E$ ที่ความสูงจากระดับทะเล平原กลาง 700-750 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยเวียดนาม (Hikida et al., 2002)

สถานภาพ — ปัจจุบันเป็นสัตว์อินเดียของประเทศไทยเวียดนาม (Hikida et al., 2002)

หมายเหตุ — จังหวัดเมอร์ฟีถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์โดยอาจารย์จารุจินต์ ร่วมกับ ดร. Tsutomu Hikida (Kyoto University ประเทศญี่ปุ่น) ดร. Nikolai L. Orlov (St. Petersburg ประเทศรัสเซีย) และ ดร. Hideyoshi Ota (University of the Ryukyus ประเทศญี่ปุ่น) ในปี พ.ศ. 2545 หรือ ค.ศ. 2002 (ดู Hikida et al., 2002) เพื่อเป็นเกียรติแก่ ดร. Robert Murphy (Royal Ontario Museum ประเทศแคนาดา)

สัตว์ที่ถูกตั้งชื่อให้เป็นเกียรติแด่ ดร. จารุจินต์ นกีตะภัญ

1. ปูจารุจินต์

(Potamon jarujini Ng & Naiyanetr, 1993)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Jarujin's Freshwater Crab

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — อำเภออมกอย จังหวัดเชียงใหม่

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดทางภาคเหนือ (Ng & Naiyanet, 1993)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ปัจจุบันเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Yeo & Ng, 2007)

หมายเหตุ — ปูจารุจินต์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์จารุจินต์ นกีตะภัญ โดย ดร. Peter Kee Lin Ng (National University of Singapore ประเทศไทยสิงคโปร์) และ อาจารย์ไพบูลย์ นัยนตร (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2536 หรือ ค.ศ. 1993 (ดู Ng & Naiyanetr, 1993) ต่อมาผลงานของอาจารย์ไพบูลย์ซึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในเดือนพฤษจิกายน ของปี พ.ศ. 2550 ยังจัดให้ปูจารุจินต์อยู่ในสกุลเดิม (ดู Naiyanetr, 2007) แต่หลังจากนั้นหนึ่งเดือน คือในเดือนธันวาคม ผลงานของ Yeo & Ng (2007) ซึ่งได้จัดให้ปูจารุจินต์อยู่ในสกุลใหม่ คือสกุลปูจารุจินต์ (*Beccumon* Yeo & Ng, 2007) โดยให้หนึ่งในเหตุผลระบุว่า สกุล *Potamon* นี้ เป็นสกุลของญี่ปุ่นที่มีการแพร่กระจายล่าสุดในญี่ปุ่นและทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและมีรายงานการแพร่กระจายเพียงเล็กน้อยในทวีปเอเชียทางตอนตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศไทยในเดียวกันนี้ รายละเอียดดูใน Yeo & Ng (2007)

2. แมงมุมจารุจินต์

(Liphistius jarujini Ono, 1988)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Jarujin's Spider

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช” จังหวัดตาก ความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 950 เมตร

การแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดตาก (อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช) (Ono, 1988)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ปัจจุบันจัดเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Ono, 1988)

หมายเหตุ — แมงมุมจารุจินต์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์จารุจินต์ นกีตะภัญ โดย ดร. Hirotsugu Ono (National Science Museum ประเทศไทยญี่ปุ่น) ในปี พ.ศ. 2530 หรือ ค.ศ. 1988 (ดู Ono, 1988)

3. แมลงช้างนกีตะภู

(*Coniocompsa nabhitabhata* Sziráki, 2002)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Nabhitabhata's Dusty-Wing

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช ปัจจุบันได้รับประกาศเป็นแหล่งสงวนชีวมณฑล (UNESCO Biosphere Reserves) อยู่ในท้องที่อำเภอวังน้ำเยี่ยว จังหวัดนครราชสีมา แต่ Mahunka (2008) ระบุจังหวัดพิเศษ (ระบุเป็นจังหวัดปราจีนบุรี) ดังนั้นทางผู้เขียนขอใช้โอกาสนี้แก้ไขการระบุจังหวัดของแหล่งตัวอย่างต้นแบบอย่างเป็นทางการในบทความชิ้นนี้

การเผยแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดจังหวัดนครราชสีมา (สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช) (Sziráki, 2002)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ปัจจุบันเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Sziráki, 2002)

หมายเหตุ — แมลงช้างนกีตะภูถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์ Jarujin นกีตะภู โดย ดร. György Sziráki (Hungarian Natural History Museum ประเทศไทย) ในปี พ.ศ. 2545 หรือ ค.ศ. 2002 (ดู Sziráki, 2002)

4. บัวราชรุจินต์

(*Platyrotilon jarujin*, Papp in Papp, Merz & M. Földvári, 2006)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Jarujin Fungus Gnat

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — สวนพฤกษศาสตร์เข้าช่อง จังหวัดตรัง

การเผยแพร่กระจาย — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดตรัง (สวนพฤกษศาสตร์เข้าช่อง) (Papp et al., 2006)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ปัจจุบันจัดเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Papp et al., 2006)

หมายเหตุ — แมลงวนราชรุจินต์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์ Jarujin นกีตะภู โดย ดร. László Papp (Hungarian Natural History Museum ประเทศไทย) ในปี พ.ศ. 2549 หรือ ค.ศ. 2006 (ดู Papp et al., 2006)

5. ไรนกีตະກັງ

(*Trichogalumna nabhitabhatai* Mahunka, 2008)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Nabhitabhata's Mite

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช ปัจจุบันได้รับประกาศเป็นแหล่งสงวนชีวมณฑล (UNESCO Biosphere Reserves) อยู่ในท้องที่อำเภอวังน้ำเยี่ยว จังหวัดนครราชสีมา แต่ Mahunka (2008) ระบุจังหวัดพิจิตร (ระบุเป็นจังหวัดปราจีนบูรี) ดังนั้นทางผู้เขียนขอใช้โอกาสนี้แก้ไขการระบุจังหวัดของแหล่งตัวอย่างต้นแบบอย่างเป็นทางการในบทความชิ้นนี้

การเผยแพร่อง่าฯ — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดจังหวัดนครราชสีมา (สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช) (Mahunka, 2008)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ปัจจุบันเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Mahunka, 2008)

หมายเหตุ — ไรนกีตະກັງถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์Jarújin นกีตະກັງ โดย ดร. Sándor Mahunka (Hungarian Natural History Museum ประเทศไทย) ในปี พ.ศ. 2551 หรือ ก.ศ. 2008 (ดู Mahunka, 2008)

6. ปาดຈາຮູຈິນຕໍ່

(*Rhacophorus jarujini* Matsui & Panha, 2006)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Jarujin's Tree Frog

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูสีฐาน” จังหวัดกาฬสินธ์ พิกัดที่ขับตัวอย่าง $104^{\circ} 10' E$, $16^{\circ} 30' N$ ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 500 เมตร

การเผยแพร่อง่าฯ — ในปัจจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดกาฬสินธ์ (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูสีฐาน) (Matsui & Panha, 2006) และจังหวัดอุบลราชธานี (อุทยานแห่งชาติภูจองงาม ออย) (Stuart et al., 2006)

สถานภาพ — ยังไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองและยังไม่ถูกจัดสถานภาพการคุกคาม ปัจจุบันเป็นสัตว์ถื่นเดียวของประเทศไทย (Stuart et al., 2006)

หมายเหตุ — ปาดຈາຮູຈິນຕໍ່ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์Jarújin นกีตະກັງ โดย ดร. Masafumi Matsui (Kyoto University ประเทศไทยปัจจุบัน) และ ดร. สมศักดิ์ ปัญหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปี พ.ศ. 2549 หรือ ก.ศ. 2006 (ดู Matsui & Panha, 2006)

7. ตุ๊กแกป่าจารูjinต์

(*Cyrtodactylus jarujini* Ulber, 1993)

ชื่อสามัญภาษาอังกฤษ — Jarujin's Gecko (Nabhitabhata *et al.*, "2000" 2004)

แหล่งตัวอย่างต้นแบบ — “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว” จังหวัดหนองคาย

การแพร่กระจาย — ในป่าจุบันพบเฉพาะในประเทศไทยในจังหวัดหนองคาย (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว) (Ulber, 1993; Nabhitabhata *et al.*, "2000" 2004)

สถานภาพ — ไม่ถูกจัดเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มีสถานภาพใกล้ถูกลุกคุกคาม (Near Threatened) และเป็นสัตว์ถี่นเดียวของประเทศไทย ตามการจัดของ Nabhitabhata & Chan-ard (2005)

หมายเหตุ — ตุ๊กแกป่าจารูjinต์ถูกตั้งชื่อวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์จารูjinต์ นภีตะภัณฑ์ โดย ดร. Thomas Ulber (ประเทศไทยเยอรมัน) ในปี พ.ศ. 2536 หรือ ค.ศ. 1993 (ดู Ulber, 1993)

ที่ร่วบรวมมาทั้งหมดนี้ ถือได้ว่า เป็นเพียงส่วนหนึ่งในผลงานที่หลากหลายตลอดชีวิตการทำงานของอาจารย์จารูjinต์ ซึ่งทางผู้เขียนได้ร่วมรวมเฉพาะในส่วนของสัตว์ชนิดใหม่ของโลก (new species) และสัตว์ชนิดใหม่ที่ถูกตั้งชื่อให้เป็นเกียรติแก่อาจารย์จารูjinต์ เพื่อแสดงถึงคุณงามยิ่งของอาจารย์ที่ได้มอบไว้ให้พวกรอนุชนรุ่นปัจจุบันและรุ่นต่อ ๆ นำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ในการพัฒนางานวิจัย การเรียน การสอน และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมตามแนวทางของอาจารย์จารูjinต์ เพื่อให้เข้าใจถึงแก่นแท้และหลักการของคำว่า “วิทยาศาสตร์” อย่างแท้จริง อันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยในด้านต่าง ๆ สืบไป

ในฐานะลูกศิษย์ ผู้เขียนขอแสดงความระลึกถึงบุญคุณในการอบรมสั่งสอนของอาจารย์จารูjinต์ตลอดไป ไม่ว่าจะได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม ขณะเดียวกันในฐานะนักวิจัย ผู้เขียนขอระลึกถึงและยอมรับในผลงานที่อาจารย์เพียรพยายามศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้แก่บุคคลอื่นตลอดชีวิตการทำงานของท่าน หากจะกล่าวว่า “ถ้าประเทศไทยไม่มี อาจารย์จารูjinต์ นภีตะภัณฑ์ วันนี้อาจไม่มีนักวิจัยอย่างพวง Hera ฯ คน ก็เป็นได้” คำกล่าวนี้คงไม่ผิดจากความเป็นจริงนัก

คำนิยม

ผู้เขียนขอขอบคุณ ดร. Bryan L. Stuart ที่กรุณามอบภาพป้าดจารูjinต์ ให้ใช้ในบทความเรื่องนี้

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกร สุวรรณภักดี และจารุจินต์ นกีตะภัณฑ์. 2551. คู่มือแมลง. สำนักพิมพ์สารคดี, กรุงเทพฯ.
- จารุจินต์ นกีตะภัณฑ์. 2531. ชนิดของไข่ในประเทศไทย. n. 11.1-11.3 ใน การสัมมนาสัตว์ป่าเมืองไทย ครั้งที่ 9, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จารุจินต์ นกีตะภัณฑ์. 2531. สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก. องค์การක้าครูสภาก, กรุงเทพฯ.
- จารุจินต์ นกีตะภัณฑ์ และเกรียงไกร สุวรรณภักดี. 2544. คู่มือคุณสมบัติในประเทศไทย. สำนักพิมพ์วนา, กรุงเทพฯ.
- จารุจินต์ นกีตะภัณฑ์ และปริชา หนุนภักดี. 2525. สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำและสัตว์เลี้ยงคลานบางชนิดในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. n. 169-173. ใน การสัมมนาสัตว์ป่าเมืองไทย ครั้งที่ 3, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จารุจินต์ นกีตะภัณฑ์ และพิชัย จุลพฤกษ์. 2528. เกียดจุหรืองูคินในประเทศไทย. n. 52-64. ใน การสัมมนาสัตว์ป่าเมืองไทย ครั้งที่ 6, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธัญญา จันอา และจารุจินต์ นกีตะภัณฑ์. 2528. สัตว์เลี้ยงคลานที่สำรวจพบในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหัวข่ายฯ. n. 1-9. ใน การสัมมนาสัตว์ป่าเมืองไทย ครั้งที่ 6, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธัญญา จันอา. 2550. ตุ๊กแกป่าจารุจินต์ (*Cyrtodactylus jarujini*). หมายเหตุนิเวศวิทยา 1: 5-6.
- วรรณวิภา คงเจริญ และจารุจินต์ นกีตะภัณฑ์. 2550. ความหลากหลายและ การแพร่กระจายตามระดับความสูงของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกบริเวณหัวลำดับในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วารสารสัตว์ป่าเมืองไทย 14: 113-128.
- สาระ บำรุงศรี, วัชรี ลีลาไพบูลย์, วิทยุธน์ เลาหะจินดา และจารุจินต์ นกีตะภัณฑ์. 2539. การเลือกที่อยู่อาศัยของค้างคาวที่อาศัยที่อาศัยอยู่ในถ้ำในจังหวัดสงขลาและสตูล. วารสารสัตว์ป่าเมืองไทย 5: 101-116.
- สุรชิต แวงโสดารณ์, จารุจินต์ นกีตะภัณฑ์, เธียรศิริ มูลจันทร์ และกุลธิดา เมืองคำ. 2549. การสำรวจสถานภาพสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเฉพาะถิ่นของไทยที่อาศัยอยู่บนผืนที่อนุรักษ์ในเขตที่ร้าวภาคกลางของไทย. n. 285-297 ใน รายงานวิจัยในโครงการ BRT 2549, วิสุทธิ์ ใบไม้ และรังสิตา ตัณฑเลข (บรรณาธิการ). บริษัทจิรวัฒน์ เอ็กซ์เพรส จำกัด กรุงเทพฯ.
- Ananjeva, N. B. & B. L. Stuart. 2001. The agamid lizard *Ptyctolaemus phuwuaensis* Manthey & Nabhitabhata, 1991 from Thailand and Laos represents a new genus. **Russ. J. Herpetol.** 8: 165-170.
- Araya, K., M. Matsui, J. Nabhitabhata & S. Panha. 1994. A new Bristly *Aesalus* (Coleoptera, Lucanidae) from Peninsular Thailand. **Giorn. Ital. Entomol.** 7: 73-77.

- Bauer, A. M., M. Sumontha & O. S. G. Pauwels. 2008. A new red-eyed *Gekko* (Reptilia: Gekkonidae) from Kanchanaburi Province, Thailand. **Zootaxa** 1750: 32-42.
- Chuaynkern, Y., J. Nabhitabhata, C. Inthara, M. Kamsook & K. Somsri. 2005. A new species of the Water skink *Tropidophorus* (Reptilia: Squamata: Scincidae) from Northeast Thailand. **Thailand Nat. Hist. Mus. J.** 1: 165-175.
- Cox, M. J., P. P. van Dijk, J. Nabhitabhata & K. Thirakhupt. 1998. **A Photographic Guide to Snake and other Reptiles of Thailand and Southeast Asia**. Asia Books, Bangkok.
- Daly, J. W., N. Noimai, B. Kongkathip, N. Kongkathip, J. M. Wilham, H. M. Garraffo, T. Kaneko, T. F. Spande, Y. Nimit, J. Nabhitabhata & T. Chanard. 2004. Biologically active substances from amphibians: preliminary studies on anurans from twenty-one genera of Thailand. **Toxicon** 44: 805–815.
- Frost, D. R. 2008. Amphibian Species of the World: an Online Reference. Version 5.2. American Museum of Natural History, New York, USA. Available sources : <http://research.amnh.org/herpetology/amphibia/index.php>, July 15, 2008.
- Grismer, L. 2006. A new species of *Ansonia* Stoliczka 1872 (Anura: Bufonidae) from Central Peninsular Malaysia and a revised taxonomy for *Ansonia* from the Malay Peninsula. **Zootaxa** 1327: 1-27.
- Grossmann, W. & T. Ulber. 1990. Ein neuer Gecko aus Zentral-Thailand: *Gekko siamensis* sp. nov. (Reptilia: Sauria: Gekkonidae). **Sauria** 12: 9-18.
- Hallermann, J. & W. Böhme. 2003. A reinterpretation of the agamid genus *Mantheyus* Ananjeva & Stuart, 2001, as a junior synonym of *Ptyctolaemus* Peters, 1864, with comments on the problem of monotypic genera. **Hamadryad** 27: 262-265.
- Hennig, W. 1950. **Theorie der Grundlagen einer Phylogenetischen Systematik**. Deutscher Zentralverlag, Berlin.
- Hennig, W. 1966. **Phylogenetic Systematics**. University of Illinois Press, Urbana.
- Hikida, T., N. L. Orlov, J. Nabhitabhata & H. Ota. 2002. Three new depressed-bodied water skinks of the genus *Tropidophorus* (Lacertilia: Scincidae) from Thailand and Vietnam. **Curr. Herp.** 21: 9-23.
- Honda, M., J. Nabhitabhata, H. Ota & T. Hikida. 1997. A new species of *Dibamus* (Squamata: Dibamidae) from Thailand. **Raffles Bull. Zoo** 45: 276-279.

- Inthara, C., V. Laohachinda, J. Nabhitabhata, Y. Chuaynkern & P. Kumtong. 2004. Mouth part structures and distribution of some tadpoles from Thailand. **Thailand Nat. Hist. Mus. J.** 1: 55-78.
- Jaitrong, W. & J. Nabhitabhata. 2005. A list of known ant species of Thailand (Formicidae: Hymenoptera). **Thailand Nat. Hist. Mus. J.** 1: 9-54.
- Kupfer, A., J. Nabhitabhata & W. Himstedt. 2005. From water into soil: tropic ecology of a caecilian amphibian (Genus *Ichthyophis*). **Acta Oecologica** 28(2): 95-105.
- Lekagul, B., K. Askins, J. Nabhitabhata & A. Samruadkit. 1977. **Field Guide to the Butterflies of Thailand**. Association for the Conservation of Wildlife, Bangkok.
- Mahunka, S. 2008. A new genus and some other data of oribatids from Thailand (Acari: Oribatida). **Acta Zoologica Academiae Scientiarum Hungaricae** 54 (2): 125–150.
- Manthey, U. & J. Nabhitabhata. 1991. Eine neue agame, *Ptyctolaemus phuwuaensis* sp.n. (Sauria: Agamidae), aus Nordost-Thailand. **Sauria** 13: 3-6.
- Matsui, M. & J. Nabhitabhata. 2006. A new species of *Amolops* from Thailand (Amphibia, Anura, Ranidae). **Zool. Sci.** 23: 727-732.
- Matsui, M., J. Nabhitabhata & S. Panhai. 1998. A new *Ansonia* from northern Thailand (Anura: Bufonidae). **Herpetologica** 54: 448-454.
- Matsui, M., J. Nabhitabhata & S. Panhai. 1999. On *Leptobrachium* from Thailand with a description of a new species (Anura: Pelobatidae). **Jap. J. Herpet.** 18: 19-29.
- Matsui, M. & S. Panha. 2006. A new species of *Rhacophorus* from eastern Thailand (Anura: Rhacophoridae). **Zool. Sci.** 23: 477-481.
- Matsui, M., W. Khonsue & J. Nabhitabhata. 2005. A new *Ansonia* from Isthmus of Kra, Thailand (Amphibia, Anura, Bufonidae). **Zool. Sci.** 22: 809-814.
- Nabhitabhata, J. & T. Chan-ard. 2005. **Thai Red Data: Mammals, Reptiles and Amphibians**. Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning, Bangkok.
- Nabhitabhata, J., T. Chan-ard & Y. Chuaynkern. “2000”2004. **Checklist of amphibians and reptiles in Thailand**. Office of Environmental Policy and Planning, Bangkok.
- Naiyanetre, P. 2007. **Checklist of crustacean fauna in Thailand**. Office of Environmental Policy and Planning, Bangkok.

- Ng, P. K. L. & P. Naiyanetre. 1993. New and recently described freshwater crabs (Crustacea: Decapoda: Brachyura: Potamidae, Gecarcinucidae and Parathelphusidae) from Thailand. **Zoologische Verhandelingen** 284: 1-117.
- Ono, H. 1998. Liphistiid spiders (Araneae, Mesothelae) of northwest Thailand. **Bull. Natn. Sci. Sci. Mus., Tokyo** 14: 35-41.
- Ota, H. & J. Nabhitabhata. 1991. A new species of *Gekko* (Gekkonidae: Squamata) from Thailand. **Copeia** 1991(2): 503-509.
- Papp, L., B. Merz & M. Földvári. 2006. Diptera of Thailand: a summary of the families and genera with references to the species representations. **Acta Zoologica Academiae Scientiarum Hungaricae** 52: 97-269.
- Pinratana, A. & J. Maes. 2003. **Lucanidae of Thailand**. Sunprinting Press, Bangkok.
- Schulte II, J. A., J. V. Vindum, H. Win, T. Thin, K. S. Lwin & A. K. Shein. 2004. Phylogenetic relationships of the genus *Ptyctolaemus* (Squamata: Agamidae), with a description of a new species from Chin Hills of western Myanmar. **Proc. Calif. Acad. Sci.** 55: 222-247.
- Stuart, B. L., Y. Chuaynkern, T. Chan-ard, & R. F. Inger. 2006. Three new species of frogs and a new tadpole from eastern Thailand. **Fieldiana: Zool., n.s.** 111: 1-19.
- Sziráki, G. 2002. Coniopterygidae (Neuroptera) from Thailand. **Folia Ent. Hungarica** 63: 53-64.
- Ulber, T. 1993. Bemerkungen über cyrtodactyline Geckos aus Thailand nebst Beschreibungen von zwei neuen Arten (Reptilia: Gekkonidae). **Mitt. zool. Mus. Berlin** 69: 187-200.
- Waengsothorn, S., J. Nabhitabhata & T. Moonchan. 2007. The ecological distribution of Thai endemic rodents with a new distributional range of *Niviventer hinpoon*. **Thailand Nat. Hist. Mus. J.** 2: 31-42.
- Wüster, W., R. S. Thorpe, M. J. Cox, P. Jintakune & J. Nabhitabhata. 1995. Population systematics of the snake genus *Naja* (Reptilia: Serpentes: Elapidae) in Indochina: multivariate morphometrics and comparative mitochondrial DNA sequencing (cytochrome oxidase I). **J. Evol. Biol.** 8: 493-510.
- Yeo, D.C.J. & P. K. L. Ng. 2007. On the genus “POTAMON” and allies in Indochina (Crustacean : Decapoda : Brachyura : Potamidae). **Raffles Bull. Zoo Supplement** 16: 273-308.